

و اما تصاویری که از کابل و میدان هوایی به دنیا مخابره شد، بهت جهان را به سمت افغانستان نشانه گرفت؛ آن پرواز ۱۱۰۹، لحظه هالیوودی فرار مردم یا چسبیدنشان به هواپیما، فرار چهره‌های تلویزیونی، سینمایی و هنری که در خیابان‌های کابل می‌دویدند و از حضور طالبان و وحشتی که مردم را فرا گرفته به دنیا مخابره خبر می‌کردند و آن حمام خونی که امریکایی‌ها در لحظه خروجشان در میدان هوایی به راه انداختند، آن خیابانی که به رگبار بستند و حتی به تأسیسات هواپیمایی رحم نکردند. به نظر می‌رسد خیلی حساب

من وقتی مذاکرات
دوحه، برنامه‌های
ارگ برای
سبک‌داشت پروژه
دوحه، جنگ‌هایی
که در ولایات در
حال جدی شدن
و شدت یافتن بود،
روندی که وجود
داشت و انگیزه‌ای
را که در بین
نیروهای امنیتی
وجود نداشت،
مطالعه می‌کردم؛
به این تحلیل بودم
که اگر ولایت‌های
اطراف کابل مثل
میدان وردک، لوگر،
پروان و غزنی هم
سقوط کند، طالبان
به مدت یک هفته
به دروازه‌های کابل
می‌رسند

